خبر

یازدهمین کنفرانس بین‌المللی روابط عمومی ایران برگزار شد

اهدای جایزه به فعالان حوزه روابط عمومی

شهروند| یازدهمین کنفرانس بین‌المللی روابط عمومی ایران برگزار شد. در این کنفرانس جایزه دکتر نطقی بنیانگذار علم روابط عمومی ایران به «یونس شکرخواه» استاد روزنامه‌نگاری آنلاین اهدا شد.

عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی، پیش از اعطای جایزه به یونس شکرخواه در سخنانی با اشاره به دوستی‌اش با یونس شکرخواه گفت: «دوست دارم آنچه در دل دارم درباره این مرد شریف که عمری را در راه ارتقای فرهنگ ایران تلاش کرده، بیان کنم. من دکتر شکرخواه را از دیرباز از زمانی که در کیهان بودند می‌شناسم. در شش هفت سال اخیر هم با ایشان همکار بوده‌ام و در یک گروه دانشگاهی با هم معلمی می‌کنیم. وقتی گفتند می‌خواهند از دکتر شکرخواه به‌عنوان پدر قدردانی کنند با توجه به این که ایشان به گواه شناسنامه ۹ روز از من کوچکتر هستند، من احساس پیری کردم. خیلی خوب نیست که به ایشان بگویند پدر.»

او ادامه داد: «دکتر شکرخواه برای من یک انسان آرام، بادانش و باوقار است. ایشان نمونه یک شهروند جهانی هستند. شهروند جهانی لایه‌های مختلفی دارد. تعلق به جهان و انسانیت، تعلق به ملت خود، تعلق به دین و هم‌وطنانش از لایه‌های مختلف هویتی ایشان به‌عنوان شهروند جهانی است. متاسفانه خشونت‌ها و ناآرامی‌هایی که در سطح جهان می‌بینیم به دلیل عدم تطابق لایه‌های مختلف هویتی است که در جهان وجود دارد. انسان‌هایی که می‌خواهند خود را به جهان تحمیل کنند دست به انواع خشونت می‌زنند ولی همه دوستانی که با دکتر شکرخواه همکار بوده‌اند می‌دانند که آرامش از صفات برجسته ایشان است.»

وزیر راه و شهرسازی گفت: «کشور ما به کسانی نیاز دارد که این لایه‌های مختلف هویتی خود را با هم سازگار کنند تا منجر به خشونت‌های مختلف نشود؛ بنابراین ما به این انسان‌های آرام نیاز داریم. وقتی ما به مطبوعات و رسانه‌های خود نگاه می‌کنیم می‌بینیم که سرشار از تضاد و چندگانگی هستند و کمتر در جهت ایجاد آرامش واقعی، حس همدلی و وحدت ناشی از انسانیت خودمان گام برمی‌داریم و بیشتر می‌خواهیم امروزمان را سپری کنیم ولی به آثار اقدامات خود و شکاف‌هایی که این اقدامات در جامعه ایجاد می‌کنند کمتر توجه می‌کنیم.»

آخوندی ادامه داد: «دکتر شکرخواه عمیقا باور دارند باید از کرامت انسانی در سطح جهان حمایت کنند. نکته دیگری که بسیار مهم است این است که آدم بتواند آنچه را فراگرفته در عمل به اجرا درآورد. در چند ماه گذشته دکتر شکرخواه درباره بسیاری از یادداشت‌های من که به ایشان می‌دادم اظهار نظر کرده‌اند. ایشان به من می‌گویند وقتی در نوشتن از صفات مختلف استفاده می‌کنی داری فهم خود را به خواننده تحمیل می‌کنی در حالی که باید به خواننده احترام بگذاری. گفتن این حرف بسیار ساده است ولی عمل کردن کار بسیار سختی است و من در این ارتباط از یونس شکرخواه بسیاری چیزها یاد گرفته‌ام.»

حسام‌الدین آشنا، مشاور فرهنگی رئیس‌جمهوری با اشاره به این که یونس شکرخواه امکان تدریس روزنامه‌نگاری آنلاین در دانشگاه علامه طباطبایی را ندارد، درباره او گفت: «امروز یونس شکرخواه معلمی است که از رشته خود رانده شده است. دکتر شکرخواه عین ارتباط است به این معنا که ارتباط‌گری را برای خود درونی کرده است و قبل از هر صفتی می‌توان ارتباط‌گری را به او نسبت داد. یونس شکرخواه هیچ‌گاه همکار، دوست، معلم یا دانشجوی من نبوده است.»

آشنا ادامه داد: «بسیاری دکتر شکرخواه را از خانواده کیهان به یاد می‌آورند؛ کیهانی که در نسل جدید خودش شمایی از ستارگان ارتباطی و مطبوعاتی کشور را بر تارک ارتباطات کشور نشانده است. این نسل روزنامه‌نگار حرفه‌ای، تحصیلکرده، انقلابی و آزاده در کنار نسل ارتباط‌گر رشد کردند و بعد همه آنها به تدریج کیهان را ترک کردند.»

در این مراسم از فعالان روابط عمومی به این شرح تقدیر به عمل آمد: رضا برهان (جایزه مقاله برتر)، حاج محمد فلاحتیان (جایزه مدیر ارشد حامی روابط عمومی)، حسن ربیعی (سازمان اوقاف و امور خیریه کشور)، ابراهیم اقدم (بانک تجارت)، سیدهادی میرباقری (گروه پترو پارس)، محمدحسن ترابی (شرکت پیشه جمهوری اسلامی ایران)، داوود عربعلی (شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران)، یوسف‌علی منیری (موسسه مالی و اعتباری میزان) و ....

نتیجه بررسی سازمان محیط‌زیست روی وضع مدیریت فاضلاب شهری در مراکز استان‌ها

نیمی از مراکز استانی کشور سیستم تصفیه فاضلاب ندارند

تخلیه فاضلاب در بسیاری از شهرهای کشور، منابع آب زیرزمینی، خاک‌های منطقه و محصولات کشاورزی را تحت تأثیر قرار داده است

عکس: خبرگزاری مهر

شهروند| فاضلاب شهری، منابع آب زیرزمینی، خاک و محصولات کشاورزی ۵۰درصد از مراکز استانی کشور را تحت تأثیر قرار داده است. بررسی‌های اجمالی سازمان محیط‌زیست، بر روی وضع مدیریت فاضلاب شهری در مراکز استان‌ها نشان می‌دهد که تنها نیمی از مراکز استانی کشور دارای تصفیه‌خانه فعال فاضلاب هستند و فاضلاب نیم دیگری از مراکز استانی کشور، بدون تصفیه رها می‌شود، آب و خاک را آلوده می‌کند و سلامت محصولات کشاورزی را زیر سوال می‌برد.

کشور دارای ۳۱ استان است و به گفته مدیرکل دفتر آب و خاک سازمان حفاظت محیط زیست، این بررسی‌های اجمالی نشان داده است که حداقل ۱۵ مرکز استان در خصوص مدیریت فاضلاب‌های شهری دارای مشکلات اساسی بوده و تخلیه فاضلاب‌های آلوده در این مناطق منابع آب زیرزمینی، خاک‌های منطقه و محصولات کشاورزی را تحت تأثیر قرار داده است.»

حسن پسندیده با بیان این که در حال حاضر به دلایل متعدد، کشور دچار تنش آبی شده است، ادامه می‌دهد: «بررسی‌های سازمان نشان داده است که تنها ۵۰درصد از مراکز استان‌های کشور در اجرای فرآیندهای تصفیه فاضلاب شهری دارای تصفیه‌خانه فعال هستند که بخشی از فاضلاب حاصل را تصفیه می‌کنند. این در حالی است که یکی از راه‌ها و سیاست‌های مقابله با این مسأله، تدوین و تنظیم برنامه‌های کلان در حوزه بازچرخانی آب و استفاده مجدد از این منابع باارزش است.»

فعالیت واحدهای تصفیه فاضلاب در ۵۰درصد مراکز استانی کشور هم با مشکلاتی روبه‌روست و تمامی این واحدها توان هضم و تبدیل لجن‌های ناشی از این فرآیند تصفیه را ندارند. مدیرکل دفتر آب و خاک سازمان محیط‌زیست در این خصوص توضیح می‌دهد که «تنها ۳۰درصد از واحدهای تصفیه فاضلاب فعال، دارای امکانات و توان هضم و یا تبدیل لجن‌های ناشی از فرآیند تصفیه هستند.»

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سازمان حفاظت محیط‌زیست (پام)، او با اشاره به اهمیت و جایگاه سازمان حفاظت محیط‌زیست در برنامه‌های ملی مدیریت فاضلاب کشور گفت: «وضعیت منابع آب کشور، ایجاب می‌کند تا در خصوص ارتقای مدیریت فاضلاب‌های شهری و استفاده مناسب از پساب‌های حاصله اقدام اساسی صورت گیرد.»

عدم تناسب ظرفیت تصفیه‌خانه‌های طراحی شده با نیاز شهری، فقدان راهبری مناسب در اخذ نتایج مطلوب در سیستم‌های تصفیه فاضلاب، فقدان سیستم‌های پایش لحظه‌ای، اختلاط روان آب‌ها با فاضلاب شهری، سوء مدیریت پساب‌های حاصل از فرآیند تصفیه و همچنین عدم تناسب اعتبارات پیش‌بینی شده با نیازهای اجرایی در امور مدیریت فاضلاب از جمله مسائل و مشکلات این بخش است که پسندیده به آنها اشاره می‌کند و می‌گوید: «بدیهی است رعایت نکردن استانداردهای زیست‌محیطی و تخلیه فاضلاب آلوده و لجن‌های ناشی از فرآیند تصفیه به محیط می‌تواند منابع آب، خاک و همچنین زنجیره غذایی را تحت تأثیر قرار داده و مخاطرات جدی بهداشتی و تهدید سلامت عمومی را سبب شود.»

او ادامه می‌دهد: «براساس تکالیف سازمانی و قوانین و مقررات تخصصی مربوطه، برنامه‌های نظارتی - عملیاتی تحت عنوان برنامه توانمندسازی مدیریت فاضلاب‌های شهری، صنعتی و کشاورزی با تأکید بر استفاده مناسب از ظرفیت سایر دستگاه‌های اجرایی، شوراهای شهر و روستا، کمیسیون‌های تخصصی مجلس و تشکل‌های غیردولتی، تدوین شده است. برنامه مذکور می‌تواند با کمک و همکاری اداره‌های کل محیط‌زیست و همچنین دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در کاهش و تعدیل بحران آب در کشور و ارتقای وضع کیفی محیط‌زیست اثرگذار باشد.»

بی‌نصیبی مراکز استانی بزرگ از سیستم تصفیه فاضلاب

تصفیه فاضلاب در نیمی از مراکز استانی کشور جایی ندارد. فاضلاب شهری، صنعتی و کشاورزی بدون توجه به پیامدهایی که به همراه دارد، رها می‌شود و حالا این رهاسازی بدون ضابطه، به بحرانی جدی برای سلامت آب و خاک استان‌هایی تبدیل شده است که یا پرجمعیت هستند یا صنایع بسیاری در آنها فعال است.

عدم توجه کافی به راه‌اندازی تصفیه‌خانه‌های فاضلاب شهری به‌خصوص در شهرهای بزرگ و پایتخت و بی‌نتیجه ماندن اجرای طرح‌های تصفیه در کلانشهرهای کشور، باعث شده است که سروش مدبری، مدیرکل سابق دفتر آب و خاک سازمان محیط‌زیست، فعال بودن تصفیه‌خانه فاضلاب شهری در ۵۰درصد از مراکز استان‌های کشور را خوشبینانه بداند و معتقد باشد که «وضعیت بدتر از درصدی است که به صورت رسمی، اعلام شده و این درصد کاملا خوشبینانه است.» او به «شهروند» می‌گوید: «اگر واقعا ۵۰درصد از مراکز استانی کشور بدون سیستم تصفیه فاضلاب باشند، عالی است اما این درصد نکته‌ای دارد که نمی‌توان از آن گذشت. اگر این ۵۰ درصد، ۵۰درصد تعدادی یعنی ۵۰درصد براساس تعداد شهرها باشد و به جمعیت شهرها توجهی نشده باشد، در آن صورت تأثیر نبودن تصفیه‌خانه در شهری چند هزار نفری با شهری میلیونی مقایسه می‌شود. احداث تصفیه‌خانه در شهرهای کوچک با جمعیت کم با مشکلات کمتری روبه‌روست، حال آن که ۶۰ یا ۷۰ سال است مسئولان شهری در تلاش هستند برای تهران تصفیه‌خانه بسازند اما این طرح هنوز به نتیجه نرسیده و همواره افزایش جمعیت از کار احداث سیستم تصفیه فاضلاب پیشی گرفته است.»

روند افزایشی جمعیت در شهرهای بزرگ، به دیواری بلند برای احداث تصفیه‌خانه تبدیل شده، مدبری معتقد است: «اجرای این طرح در شهرهای بزرگ به نتیجه نهایی نخواهد رسید. همان‌طوری که سال‌هاست در تهران، اصفهان و شیراز برای احداث تصفیه‌خانه کار شده و نتیجه‌ای نداشته است.»

پایتخت، سال‌هاست که مرکز نگرانی آلودگی‌های آب و خاک است. جمعیت بالا، صنایع آلاینده و عدم نظارت بر رعایت استانداردها، تهران را به کانون نگرانی‌های زیست‌محیطی از نظر آب و خاک تبدیل کرده است. نگرانی از نشت فاضلاب پردیس به منابع آبی این استان یکی از نگرانی‌هایی است که در سال‌های اخیر همواره مطرح بوده و چندی پیش حسن پسندیده مدیرکل دفتر آب و خاک سازمان محیط‌زیست در گفت‌وگو با «شهروند»، نشت آن به آب‌های سطحی استان تهران را تأیید کرد.

در کنار این نگرانی هرازگاهی، موضوع آبیاری مزارع و زمین‌های کشاورزی اطراف تهران با فاضلاب یکی از نگرانی‌های بزرگی است که سلامت ساکنان پایتخت را تهدید می‌کند. مدبری در این خصوص با اشاره به این که آمار دقیقی از آلودگی‌های آب و خاک استان تهران وجود ندارد، می‌گوید: «تنها آماری که در این خصوص داریم این است که دوهزار هکتار از اراضی جنوب تهران با فاضلاب آبیاری می‌شود.»

او ادامه می‌دهد: «در شهر تهران، تنها فاضلاب خانگی نداریم. در این شهر، با ترکیبی از فاضلاب خانگی، آلودگی نیتراتی، فسفات‌ها و ترکیبات آلی روبه‌رو هستیم. این ترکیبات خطرناک هستند، یک لیتر از این ترکیب، می‌تواند هزاران لیتر آب شرب را غیرقابل استفاده کند که متاسفانه بدون توجه به این تأثیر فاضلاب شهری به راحتی در چاه‌ها رها می‌شود که می‌تواند در منابع آبی نشت کند.»

صنایعی که در پایین‌دست تهران و حواشی پایتخت هستند، موضوع دیگری است که این کارشناس محیط‌زیست به آن اشاره می‌کند و یادآور می‌شود: «در پایین‌دست تهران، انواع صنایع را داریم، از صنایع شیمیایی تا آب فلزکاری. در مناطق جنوبی شهر، چندهزار واحد صنعتی داریم که بدون مجوز و نظارت و به صورت غیرقانونی کار می‌کنند. به‌طور مثال، کارخانه‌های قاشق‌سازی، شیشه‌سازی و... بخشی از کار را به این کارگاه‌های غیرمجاز می‌سپارند که قیمت‌های کمتری نسبت به کارگاه‌هایی که دارای مجوز هستند، دارند. این واحدها معمولا خانه‌های قدیمی هستند که حوض آنها برای آب فلزکاری پر آب می‌شود و پس از انجام کار، آب حوض که حاوی مواد شیمیایی و آلاینده است داخل چاه فاضلاب رها می‌شود و از این طریق به آب‌های زیرزمینی نفوذ می‌کند.»

او ادامه می‌دهد: «در کنار فاضلاب شهری که شامل شوینده‌ها، روغن‌ها و... می‌شود، هزاران واحد مکانیکی داریم که آلاینده‌های آلی تولید می‌کنند. چندصد پمپ بنزین داریم که فقط کافی است چند تا از این واحدها نشت کنند. از طرفی فاضلاب‌های بیمارستانی هم هست. بسیاری از بیمارستان‌ها و صنایع کشور حتی در پایتخت، وقتی می‌دانند که نظارت خوبی بر فعالیت آنها نمی‌شود، سیستم تصفیه فاضلاب راه‌اندازی نمی‌کنند، زیرا برای آنها هزینه دارد. این فاضلاب‌ها، آب‌های زیرزمینی را به شکل‌های مختلف تهدید می‌کنند. همان‌طوری که اکنون به تهدیدی برای خاک، منابع آب زیرزمینی و محصولات کشاورزی تبدیل شده است.»

نیمی از مراکز استانی کشور در حالی تصفیه‌خانه فاضلاب ندارند که به گفته مدبری، «شهرهای بزرگ و پرجمعیت کشور از این سیستم بی‌بهره‌اند»؛ شهرهای بزرگی که محل اسکان میلیون‌ها ایرانی‌اند و هر روز میلیون‌ها لیتر فاضلاب تولید می‌کنند، فاضلابی که بدون تصفیه در دشت‌ها رها می‌شود و آب و خاک کشور را هدف گرفته است.

پاسخ به همه ابهامات؛ تبدیل ۲۴ مدرسه دولتی تهران به غیردولتی

مدارس غیردولتی جدید پولی نمی‌شوند

تبدیل ۱۵۰۰ نیروی خدماتی قراردادی به نیروی پیمانی و آموزگار در سال ۹۱

شهروند| مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران به همه ابهامات موجود در اجرای طرح واگذاری ۲۴ مدرسه دولتی به بخش غیردولتی پاسخ داد.

اسفندیار چهاربند دیروز در یک نشست خبری به ابعاد واگذاری شماری از مدارس دولتی تهران به غیردولتی پرداخت: «در هفته‌های اخیر نقدهای بسیاری به اجرای این طرح وارد شد که محور اساسی آن بحث افت کیفیت آموزش و پرورش در این مدارس است. برای پاسخ به نقدها ابتدا باید عوامل موثر و کیفیت آموزش و پرورش را مرور کرد. مولفه اول در این رابطه برنامه درسی است که برای همه دانش‌آموزان در کشور به صورت یکسان اجرا می‌شود. تبدیل مدارس دولتی به غیردولتی به هیچ‌عنوان منجر به کاهش یا تعدیل برنامه درسی مصوب نمی‌شود.»

مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران با بیان این که البته در طول سه سال گذشته با تغییر شتابزده و یک‌شبه نظام آموزشی برنامه درسی دستخوش تغییراتی شد که هنوز نقدهای اساسی و جدی به آن وارد است، گفت: «نظام آموزشی ۳-۳-۶ بدون فراهم شدن بسترها و مقدمات لازم مستقر شد و برنامه درسی که مولفه‌ای در راستای کیفیت آموزش و پرورش است، دچار آسیب‌های جدی شد. اما این مسأله ارتباطی به تبدیل مدارس دولتی به غیردولتی ندارد.»

به گفته چهاربند، مولفه دوم در کیفیت آموزش و پرورش فضای آموزشی است. در راستای اجرای این طرح فضای آموزشی هیچ تغییری نکرد و تنها اداره آن متفاوت شد. مدرسه تغییر کاربری نداشته و امکاناتی از مدرسه بیرون نرفته است. البته از سه‌سال گذشته درخصوص فضای آموزشی در تمامی مدارس ابتدایی کشور دچار مشکلات جدی شدیم، زیرا ابتدایی دارای پنج پایه بود و پس از استقرار نظام ۳-۳-۶ یک مرتبه و یک‌شبه یک پایه به آن اضافه شد. بدون آن که حتی یک سانتیمتر فضای آموزشی به مدارس اضافه شده باشد.

او با بیان این که به همین علت بسیاری از کتابخانه‌ها، نمازخانه و آزمایشگاه‌ها تبدیل به کلاس درس شدند، گفت: «آسیب جدی به کیفیت آموزش در مولفه فضا، زمانی به مدارس وارد آمد که یک پایه تحصیلی به مدارس ابتدایی تحمیل شد. مولفه بعدی در کیفیت آموزشی نیروی انسانی است. باید نیروهای انسانی دارای صلاحیت و شایستگی لازم باشند، اما باید این سوال را پاسخ داد که آیا شرایط فعلی آموزش و پرورش قبل از اجرای طرح واگذاری مدارس دولتی اینگونه بوده؟ یا پس از استقرار یک شبه ساختار ۳-۳-۶ با یک کمبود شدید نیرو در مقطع ابتدایی متوجه شدیم بدون آن که سازوکارهای لازم دیده شده باشد.»

چهاربند با اشاره به تبدیل ۱۵۰۰ نیروی خدماتی قراردادی به نیروی پیمانی و آموزگار درسال ۹۱ برای جبران کمبود نیروی انسانی در مقطع ابتدایی، گفت: «در حال حاضر سیاست‌هایی که اتخاذ می‌شود به علت جبران این تصمیمات شتابزده در دولت قبل است.»

او مولفه بعدی در کیفیت آموزشی را زمان آموزش دانست: «پس از آن که پنجشنبه‌ها تعطیل و زمان آموزش کاهش پیدا کرد با مشکلات جدی روبه‌رو شدیم زیرا حجم برنامه‌های درسی متناسب با کاهش زمان حضور در مدرسه کاهش نیافت. به‌ویژه برای چنین شرایطی از قبل نیروی انسانی لازم را فراهم نکرده بودیم. حالا باید پرسید این تبدیل مدارس دولتی به غیردولتی چگونه به کیفیت آموزش لطمه وارد کرده است. در حالی که به دنبال مقابله با آسیب‌هایی هستیم که گفته شد.»

مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران با بیان این که طرح تغییر نحوه اداره مدارس از دولتی به غیردولتی و سهم آن در افزایش کیفیت آموزشی بررسی شده و سال آینده برای میزان این تبدیل و واگذاری‌ها تصمیم‌گیری خواهیم کرد، اظهار کرد: از ۲۷۰۰ مدرسه دولتی در تهران، ۲۴ مدرسه تحت پوشش این طرح هستند که همگی در نقاط محروم تهران قرار دارند.

او در ادامه گفت: «اینکه می‌گویند آموزش و پرورش از امور حاکمیتی است و سپردنش به بخش غیردولتی مغایر این اصل، صحیح نیست. ۳۰ سال است که مدارس غیردولتی تأسیس می‌کنیم و این مدارس نیز به لحاظ قانون تفاوتی با سایر مدارس غیردولتی ندارند. در قانون اساسی و قانون مدیریت خدمات کشوری آمده است که تأسیس مدارس غیردولتی تصدی‌گری است و منافاتی با اصل حاکمیتی بودن آموزش و پرورش ندارد. به‌عنوان مثال در بند «ل» قانون مدیریت خدمات کشوری اجازه واگذاری مدارس دولتی داده شده است.»

مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران در واکنش به پرسش‌هایی مبنی بر ضعف نظارتی آموزش و پرورش بر این مدارس گفت: «دستگاه نظارتی، قوه قضائیه و قوه مقننه بر اجرای قوانین نظارت می‌کند و خود ما نیز تاکنون دو مرتبه از این مدارس بازدید کرده و به‌طور مرتب امور آنها را رصد می‌کنیم.»

او با بیان این که نمی‌پذیریم در این مدارس از نیروهای کم تجربه استفاده شود، گفت: «این مدارس به شدت زیر ذره‌بین هستند و نیروهای آموزشی موظف شدند که کلاس‌های ضمن خدمت برای معلمان این مدارس برگزار کنند. در حال حاضر موسسان برای این مدارس حدود ۳۴۰ نیروی آزاد بکار گرفته‌اند و معلمانی که قبلا در این مدارس مشغول به کار بودند در مدارس دیگر ساماندهی شده‌اند. پرداخت حقوق، مزایا و بیمه کارکنان نیز طبق قانون کار است و کمتر از آن نیست و چون این معلمان در مدارس غیردولتی مشغول هستند، حق استخدام برای کسی ایجاد نمی‌شود.»

چهاربند در پاسخ به شائبه‌ای مبنی بر پولی شدن این مدارس در سال‌های آینده گفت: «نیتی برای پولی کردن این مدارس وجود ندارد. زیرا اگر چنین قصدی مطرح بود، این کار در مناطق محروم انجام نمی‌شد. موسسان نیز به دنبال منافع اقتصادی نیستند. در شرایط خوشبینانه شاید در آینده ۱۰ درصد از مدارس را در مناطق محروم تحت پوشش این طرح ببریم و به هیچ وجه در این پروژه وارد مناطق مرکزی و میانی تهران نمی‌شویم.» مدیرکل آموزش و پرورش شهر تهران با اشاره به این که در حال حاضر نقاطی در تهران داریم که حتی با وجود در نظر گرفتن هزینه ایاب و ذهاب معلمان حاضر نیستند به آن مناطق بروند، گفت: «مدرسه‌ای چون منصور نفر در منطقه ۴ (خاک سفید) یا مدرسه معین، تختی، ابوذر و... در منطقه ۱۲ تهران (خیابان شوش) از جمله این مدارس در نقاط محروم هستند که اداره آنها به بخش خصوصی واگذار شده است.»

روی خط خبر

قالیباف در پاسخ به پرسش‌های اعضای شورا:

میدان میوه و تره‌بار فرمانیه را متری ۸ میلیون تومان فروختیم

شهروند| ابهام‌ها درباره ساخت‌وساز در میدان میوه و تره‌بار میدان فرمانیه سرانجام شهردار تهران را به شورای شهر کشاند. او البته پشت درهای بسته درباره این پرونده توضیح داد و از اعضای شورا انتقاد کرد که چرا موضوع پرونده این میدان میوه و تره‌بار را در رسانه‌ها به‌ویژه رسانه ملی مطرح و به مردم منتقل کردند.

روابط عمومی شورای شهر تهران در گزارشی از جلسه غیرعلنی شورای شهر که دیروز برگزار شده اعلام کرده محمدباقر قالیباف، شهردار تهران هم برای ارایه توضیحاتی درباره پرونده فروش میدان میوه و تره‌بار فرمانیه در این جلسه حضور داشته است. میدان میوه و تره‌باری که در دوسال اخیر و حتی در دوره فعالیت شورای سوم شهر تهران هم بحث خرید و تغییر کاربری آنها بسیار بحث‌برانگیز بود و در چهارمین دوره احمد حکیمی‌پور، عضو شورا در صحن علنی اعلام کرد که شهرداری تهران زمین میدان میوه و تره‌بار را آن هم در خیابان فرمانیه تهران که زمین دست‌کم متری ۱۰ تا ۱۵ میلیون تومان قیمت دارد متری ۶ میلیون تومان فروخته است. دیروز قالیباف اما گفت که شهرداری زمین فرمانیه را بدون کاربری متری ۸ میلیون تومان فروخته است. ماجرا اما به این جا ختم نشد. هرچه ابعاد بیشتری از تغییر کاربری‌ها و ساخت‌وساز در میدان میوه و تره‌بار فرمانیه منتشر شد، سکوت شهرداری تهران هم طولانی‌تر شد. دیروز هم قالیباف در شورای شهر تهران پیش از آن که به سوالات اعضا درباره ابهام‌های این پرونده توضیح بدهد مثل همیشه از این که اعضای شورا مشکلات موجود در شهرداری و ابهام‌هایشان را با رسانه‌ها در میان می‌گذارند، انتقاد کرد و گفت چرا این موضوعات را به رسانه‌ها می‌کشید؟ پیش از آغاز حرف‌های قالیباف مهدی چمران رئیس شورای اسلامی شهر تهران با تأکید بر این که بارها اعضای شورا این موضوع را در قالب تذکر بیان کرده و هر بار هم پاسخ‌هایی که از شهرداری تهران آمده بود قانع‌کننده نبود این موضوع را در دستور کار جلسه شورا قرار دادیم. در ادامه جلسه ارایه گزارش شهردار تهران و نیز شهردار منطقه ۱ در خصوص تغییر کاربری میدان میوه و تره‌بار فرمانیه در دستور جلسه قرار گرفت که با وجود مخالفت برخی از اعضا در خصوص مسکوت ماندن این موضوع و بررسی بیشتر، شهردار تهران به ارایه گزارش و پاسخ تذکر اعضای شورا پرداخت. شهردار تهران در ابتدای سخنان خود با ابراز گلایه از طرح این موضوع در رسانه ملی گفت: به‌عنوان شهردار تهران حق دارم چند نکته را عرض کنم؛ وقتی این موضوع در دوره سوم شورا بررسی شده و به جمع‌بندی نهایی رسیده، وقتی اعضای دوره چهارم تذکری در این رابطه داده‌اند و شهرداری تذکر را پاسخ گفته و نیز پاسخ تکمیلی در رابطه با عدم اقنای اعضا داده شده چرا باید در رسانه ملی این بحث مطرح شود و به افکار عمومی این گونه منتقل شود که شهردار پاسخگوی شورا نیست. من در مورد یک موضوع چند بار باید پاسخگو باشم.

یزدانی: شورای سوم مجوز فروش این اراضی را داده است

مجتبی یزدانی شهردار منطقه یک هم که برای ارایه پاسخ به تذکر اعضای شورای شهر مبنی بر ابهامات در خصوص فروش زمین فرمانیه در جلسه شورا حاضر شده بود، گفت: کل مساحت این زمین ۱۶ هزار متر مربع است که در پهنه S۲۱۴ اداری، تجاری و خدماتی قرار دارد و به‌طور نامنظم دکه‌هایی در قسمت‌های مختلف زمین پراکنده بود که باعث می‌شد استفاده درست از این فضا نشود بنابراین شهرداری برای این که استفاده بهینه از این فضا بشود و پارکینگ مورد نیاز نیز تأمین شود این مجموعه را در دو قسمت تعریف کرد. او افزود: در ضلع غربی این زمین یک فضای تجاری تعریف شد که حدود ۲۰۰۰ پارکینگ را تأمین خواهد کرد و قطعاً بهتر از شرایط فعلی خواهد بود. یزدانی ادامه داد: در قسمت شرقی زمین که حدود ۶ هزار متر مربع است نیز فضای پارکینگ و بازار میوه و تره‌بار و فروشگاه شهروند اجرا خواهد شد. شهردار منطقه یک در خصوص نحوه واگذاری این املاک نیز گفت: براساس قانون هر گونه قیمت‌گذاری املاک برعهده کارشناسان رسمی دادگستری است که این پروژه نیز از این قانون استثنا نبوده و توسط کارشناسان رسمی و صاحب نام قیمت‌گذاری شده است. او در خصوص قواره‌های این زمین گفت: این مجموعه ۸ پلاک است که ۲ پلاک آن هنوز سند ندارد و از لحاظ دسترسی نیز به گونه‌ای است که نمی‌شد چهار پلاک آن را به صورت مجزا فروخت بنابراین این اراضی تجمیع شدند و برای کل مجموعه یک پروانه صادر شد که این کار طبیعتاً بر قیمت کل زمین نیز موثر بوده است. ما مجوز کمیسیون تلفیق در شورای سوم مبنی بر فروش این زمین‌ها یا تهاتر آنها را داریم بنابراین براساس مجوز شورا این کار صورت گرفته است. به گزارش مهر در ادامه یکی از اعضای شورا با بیان این که ما دوست داریم اسناد واگذاری این زمین را ببینیم به کلیدی‌ترین پرسش‌ها و ابهام‌ها درباره پرونده زمین فرمانیه اشاره کرد و همچنین به نقش شرکت جهان در واگذاری ارزان قیمت زمین میوه و تره‌بار فرمانیه اشاره کرد و گفت: اما تمایل نداریم پشت تریبون مطرح شود. سه اشکال عمده این کار داشت؛ عدم ثبت قانون معاملات. همچنین این زمین باید به صورت مزایده واگذار می‌شد. شرکت جهان این زمین را تملک کرده است اما سند به نام فرد دیگری خورده که من اسمش را نمی‌برم. مطمئنا اگر این زمین به مزایده گذاشته می‌شد با قیمت بالاتری فروخته می‌شد. این زمین ۹ قطعه بوده است. چرا یکی از قطعات قبلا متری ۱۵ میلیون فروخته شده الان ۸ میلیون؟ شورا اختیار ۱۳۱ میلیارد معامله را به شهرداری نداده بود. از نظر قانون شهرسازی این جا کاربری خدماتی داشته نه تجاری و الان این زمین دست فرد حقیقی است و از اختیار شهرداری خارج شده است.